

Zamanın kumları arasında akreple yelkovanın kısılcacında bir çok şeyi unuttuk... Unuttuğumuz şeyleri bazen eski bir fotoğraf albümünde, bazen de kıyıda köşede kalmış boynu bükük günlüklerde gördük ve hatırladık...

Eski fotoğraf albümleri...

Sahi kaldı mı artık fotoğraf albümleri.

Önceleri siyah beyaz daha sonra renkli fotoğraflar...

Şimdi ise bu fotoğraf albümlerinin yerini avuç içlerindeki cep telefonlarının galerileri aldı...

Peki ya günlük tutma diye bir şey kaldı mı?

Sanmıyorum...

Varsa da çok az kişi günlük tutuyordur bu devirde...

Mektup yazan var mıdır acaba?

Zannetmiyorum ama belki de kalmıştır birkaç kişi mektuplaşan.

Teknolojiyle birlikte bir çok şeyi hızlı bir şekilde yapmayı hemen öğrendik.

Fakat hemen öğrendiğimiz bu teknolojik gelişmeleri yaşarken bir çok şeyi de yavaş yavaş kaybediyor ve unutuyoruz...

Dilimizi, Türkçemizi özellikle sosyal medya ortamında çok yanlış ve eksik kullanıyoruz.

Hızlı yaşayıp hızlı tüketen ve hızla da tükenen bir toplum haline geldik.

Kitap okuma oranlarımız günden güne düşüyor. Roman, öykü, hikaye , şiir okuyan kitle giderek azalıyor.

Bırakın okumayı sosyal medya çılgınlığıyla birlikte bu kelimelerin anlamları da unutturuluyor bizlere...

Aynı evin içinde bile çoğu zaman sohbet edilemiyor artık. Herkes elinde cep telefonuyla bir köşeye çekiliyor... İşin ilginç yanı toplum olarak teknolojiyi kısa sürede öğrendik ama araştırmayı çok çabuk unuttuk. Sosyal mecralardan yazılan, çizilen paylaşılan bilginin doğruluğunu ve kaynağını teyit etmeden hemen herşeye inanır olduk. Klavye delikanlılığı yaparak sosyal ortamlardan birbirimizi üzüp bu durumdan hoşlanır olduk. Bireyselleşen, giderek bencilleşen kusur arayan ve sürekli konuşup hiçbir şey yapmayan bir toplum haline geldik. Özellikle çocuklarımız internet oyunları ile yönlendiriliyor ve intihara sürükleniyor. Çağımızın hastalığı sosyal medya...

Günlük tutmaya başlayalım, mektup arkadaşı edinelim, mektup yazalım... Kendimize ve sevdiklerimize daha fazla zaman ayıralım. En önemlisi de kendimizi ve sevdiklerimizi unutmayalım, unutturmayalım...

Sevgiyle kalın, umudumuz daim olsun...